

JOŽ. BEKŠ :

NAGELJNOV IN MODROSTI ...

Takih nageljnov mi dajte,
da mi ne ovenejo,
če se na klobuček h krivčkom
vsi dehteči denejo!

Take pameti mi dajte,
da bom prav soditi znal,
kadar ves omamljen strupa
kje na razpotju bom stal!

— Nageljnov dobiš pri dedu
na kožuhu pisanem,
petdeset so zim precveli
na kožuhu risanem.

— Mehka polhovka na glavi
kaže ti, kje je modrost;
sedi k dedu in poslušaj,
da si varuješ mladost! —

JOŽ. BEKŠ :

ŠEL BI ČREZ POLJANO BELO ...

Šel bi črez poljano belo
in zaukal bi glasno,
da bi vsem se čudno zdelo,
kje dobil sem radost to. —

Šel bi v goro osamelo
in na glas bi zaihtel,
da bi vsem se čudno zdelo,
kje sem tako žalost vzel.

Pa ne pojdem prek poljane
in ne pojdem na goro,
sam doma naj celim rane,
sebi vriskam naj glasno . . .

ROMAN ROMANOV.

PADA SNEG ...

Pada sneg na polje sneženo,
pada na srcé . . .
Tiste roké, ki so nade mi dale,
kje so zdaj tiste roké?

Tiste roké, ki so nade mi vzele,
kje so zdaj tiste roké? . . .
Pada sneg na polje sneženo,
pada na srcé . . .

